

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C 176 van 22/06/99

COMMISSIE

Voorstel voor een besluit van de Raad inzake de goedkeuring, namens de Gemeenschap, van wijzigingen op de bijlagen bij het Verdrag ter bescherming van het mariene milieu in het Oostzeegebied (Verdrag van Helsinki)

Aanhangsel bij helcom-aanbeveling 19/6 betreffende wijzigingen op bijlage III

Na de algemene titel van bijlage III worden de woorden "Deel I: voorkoming van verontreiniging door industrie en stadsgebieden" ingevoegd.

Na deel I worden de volgende nieuwe voorschriften ingevoegd:

DEEL II: VOORKOMING VAN VERONTREINIGING UIT AGRARISCHE BRONNEN

Voorschrift 1: algemene bepalingen

Overeenkomstig de toepasselijke delen van dit Verdrag passen de verdragsluitende partijen de hieronder beschreven maatregelen toe en houden zij daarbij rekening met de beste milieupraktijk (BMP) en de beste beschikbare technologie (BBT), teneinde de verontreiniging door agrarische activiteiten te verminderen. De verdragsluitende partijen zullen richtsnoeren met de hieronder uiteengezette punten uitwerken en aan de commissie verslag uitbrengen.

Voorschrift 2: plantennutriënten

De verdragsluitende partijen zien erop toe dat de volgende grondbeginselen hun neerslag krijgen in hun nationale wetgeving of richtsnoeren en nemen de natuurlijke gesteldheid van het land als uitgangspunt om de schadelijke milieueffecten van de landbouw te beperken. Specifieke vereisten zullen als minimumgrondslag voor nationale wetgeving worden beschouwd.

1. Beweidingsdichtheid

Om te verzekeren dat er niet meer mest wordt geproduceerd dan voor de bemesting van het akkerland nodig is, moet er een evenwicht tot stand worden gebracht tussen het aantal dieren op de boerderij en de hoeveelheid grond waarop de mest kan worden verspreid; deze verhouding wordt met de term beweidingsdichtheid aangeduid. Het maximumaantal dieren moet nauwkeurig worden bepaald met

inachtneming van de hoeveelheid fosfor en stikstof in mest en de reële behoefte aan plantenvoedingsstoffen.

2. Mestopslag

De mestopslag moet van een dermate hoge kwaliteit zijn dat verliezen worden voorkomen. De opslagcapaciteit moet voldoende groot zijn, om te bereiken dat de mest alleen dan wordt uitgereden wanneer de planten nutriënten kunnen opnemen. De vereiste minimumcapaciteit is zes maanden. De opgeslagen urine en gier moeten zodanig worden afgedekt of behandeld dat ammoniakemissies op doeltreffende wijze worden teruggebracht.

3. Agrarisch afvalwater en silosap

Afvalwater uit dierverblijven moet in urine- of giertanks worden opgeslagen, dan wel een geschikte behandeling ondergaan om vervuiling te voorkomen. Effluenten als gevolg van bereiding en opslag van kuilvoer dienen te worden verzameld en naar opslagtanks voor urine of vloeibare mest te worden gevoerd.

4. Verspreiding van organische mest

Organische meststoffen (gier, vaste mest, urine, zuiveringslib, compost, enz.) moeten op zodanige wijze worden verspreid dat het gevaar dat plantennutriënten verloren gaan tot een minimum wordt beperkt en mogen nimmer worden verspreid op een bodem die bevroren, doordrenkt of met sneeuw bedekt is. Na het uitrijden over de kale grond dient de organische mest zo spoedig mogelijk te worden ingewerkt. Er zullen tijdvakken worden vastgesteld gedurende welke verspreiding van mest niet wordt geaccepteerd.

5. Dosering van nutriënten

De dosering van nutriënten mag de voedingsbehoefte van de gewassen niet te boven gaan. Er moeten nationale richtsnoeren met bemestingsaanbevelingen worden uitgewerkt, waarin wordt verwezen naar:

- a. bodemgesteldheid, bodemgehalte aan voedingsstoffen, bodemtype en hellingsgraad;
- b. klimaatomstandigheden en bevloeiing; c) grondgebruik en landbouwpraktijken, met inbegrip van wisselbouw; d) alle potentiële externe nutriëntenbronnen.

6. Bodembescherming door wintergewassen

Waar nodig moet het akkerland in winter en herfst genoegzaam met hiertoe geschikte gewassen worden beplant om het verlies van plantennutriënten daadwerkelijk te kunnen beperken.

7. Waterbeschermingsmaatregelen en gebieden waar nutriëntenverliezen worden beperkt

- a. Oppervlaktewater: waar nodig, bufferzones, oevergebieden of bezinkingsvijvers.
- b. Grondwater: zo nodig moeten gebieden worden aangeduid waar het grondwater beschermd is. Tevens moeten maatregelen worden getroffen als de vaststelling van beperkte bemestingsdoseringen, de aanwijzing van gebieden waar mestverspreiding verboden is en van blijvende weidegronden.

- c. Gebieden waar nutriëntenverliezen worden beperkt: drassige gronden moeten behouden blijven en waar mogelijk in hun oude staat worden hersteld, teneinde nutriëntenverliezen te kunnen beperken en de biodiversiteit in stand te kunnen houden.

Voorschrift 3: gewasbeschermingsmiddelen

Gewasbeschermingsmiddelen mogen alleen worden gehanteerd en gebruikt in overeenstemming met een nationale risicobeperkingsstrategie welke op de beste milieupraktijk (BMP) gebaseerd is. Bij deze strategie wordt een inventaris van de bestaande problemen opgemaakt en worden geschikte doeleinden vastgesteld. Het gaat hier onder meer om de volgende maatregelen:

1. Registratie en goedkeuring

Gewasbeschermingsmiddelen mogen pas verkocht, ingevoerd of toegepast worden, wanneer deze door de nationale autoriteiten als zodanig zijn geregistreerd en goedgekeurd.

2. Opslag en hantering

Gewasbeschermingsmiddelen moeten op zodanige wijze worden opgeslagen en gehanteerd dat er geen gevaar van morsen of weglekken bestaat. Uiterst belangrijke punten zijn hier het transport, vullen en reinigen van de gebruikte uitrusting. Andere manieren van verspreiding van gewasbeschermingsmiddelen buiten de behandelde landbouwgronden moeten worden voorkomen. Afval van gewasbeschermingsmiddelen dient in overeenstemming met de nationale wetgeving te worden verwijderd.

3. Vergunning

Voor commercieel gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is een vergunning vereist. Om een vergunning te verkrijgen dient de aanvrager blijk te moeten geven van de nodige kennis van en vaardigheid in het hanteren van gewasbeschermingsmiddelen met minimale gevolgen voor gezondheid en milieu. De van de gebruiker verlangde kennis van de omgang met en de toepassing van gewasbeschermingsmiddelen moet op gezette tijden worden geactualiseerd.

4. Verspreidingstechnologie

Verspreidingstechnologie en -methodes moeten van dien aard zijn dat onbedoelde verwaaiing of wegsijpeling van gewasbeschermingsmiddelen wordt voorkomen. De instelling van beschermingszones langs oppervlaktewateren moet worden bevorderd. Verspreiding met vliegtuigen is verboden; alleen in uitzonderlijke gevallen kan hiertoe een vergunning worden aangevraagd.

5. Beproeving van sproeiinrichtingen

Om bij het sproeien met gewasbeschermingsmiddelen een betrouwbaar resultaat te bereiken, moeten de nodige maatregelen worden genomen ter bevordering van een geregelde beproeving van de sproeiapparatuur.

6. Alternatieve controlemethodes

Bevorderd moet worden dat er alternatieve methoden voor het toezicht op gewasbeschermingsmaatregelen worden ontwikkeld.

Voorschrift 4: milieuvergunningen

Voor boerderijen met een veestapel van een bepaalde omvang is speciale goedkeuring met betrekking tot milieuaspecten en effecten van de boerderij vereist.

Voorschrift 5: milieutoezicht

De verdragsluitende partijen ontwikkelen projecten ter beoordeling van de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen en het milieueffect van de landbouwsector.

Voorschrift 6: onderwijs, opleiding, informatie en voorlichting

De verdragsluitende partijen bevorderen systemen voor onderwijs, opleiding, informatie en voorlichting (advieswerkzaamheden) inzake milieukwesties in de landbouwsector.

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](http://www.vito.be) 23/06/1999

Ontwerp [EMIS](http://www.emis.vito.be).